

Siionin virsi 89 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

a

1. Jo jou - du, mun sie - lu - ni, nous - ta nyt saat. Näin
kii - tos-ta kai - ku - koot tai-vaat ja maat. Hän, Jee - suskun ar - mon-sa
köy - häl - le suo, tie vih-doin-kin au - ki on Luo-jam-me luo.

toisinto Kalajokilaaksosta

b

1. Jo jou - du, mun sie - lu - ni, nous - ta nyt saat. Näin
kii - tos-ta kai - ku - koot tai-vaat ja maat. Hän, Jee - sus kun ar - mon-sa
köy - häl - le suo, tie vih-doin-kin au - ki on Luo-jam-me luo.

1. Jo joudu, mun sieluni, nousta nyt saat.
Näin kiitosta kaikukoot taivaat ja maat.
Hän, Jeesus kun armonsa köyhälle suo,
tie vihdoinkin auki on Luojamme luo.

2. Ei esteeksi orjuuskaan kelvata saa,
ei syntisi, vaikka se kauhistuttaa.
Siis kiinnitä katseesi vain Karitsaan,
hän kahleemme tullut on katkaisemaan.

3. Ja vaikka on muotosi kerjäläisen,
niin Jeesus on laupias, voimallinen.

Näin puutteesi myöntäen helmaansa jää.
On haavansa lääketta elvyttävää.

4. Vaan vieläkö, sieluni, piileskelet
ja Herrasi kasvoja taas pakenet?
Hän ryysysi vie, puvun lahjaksi tuo
ja seurassaan rauhan ja armonsa suo.

5. Työ, taistelu, vaivat, ne voimamme syö,
vaan taivaassa kerran on päättyvä yö.
Kun Kristuksen kirkkaus yllämme on,
soi kiitosta virtemme loppumaton.

Matti Paavola
uud. W. Malmivaara
uud. 1938 vk-komitea
uud. H. Lipiäinen, J. Löytty